

سنگ‌شناسی، زمین‌شیمی و شیمی‌کانی سنگ‌های آتشفسانی شمال کبودرآهنگ (همدان)

طاهره نظری، زهرا طهماسبی^{*}، احمد احمدی خلจی

گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه لرستان

(دریافت مقاله: ۹۸/۱۱/۲۴، نسخه نهایی: ۹۹/۲/۶)

چکیده: سنگ‌های آتشفسانی شمال کبودرآهنگ با ترکیب آندزیت و تراکی آندزیت به سن ائوسن در پهنه ارومیه-دختر بصورت ستون‌های منشوری عمودی رخنمون یافته‌اند. این سنگ‌ها دارای درشت بلورهایی از آمفیبول و پلازیوکلاز با بافت پورفیری، گلومرپورفیری و ریزسنگی هستند. شواهد زمین‌شیمی‌ای نشان می‌دهد که این سنگ‌ها از سری ماقمایی آهکی قلیایی هستند و از نظر محیط زمین‌ساختی در کرانه‌های فعال قاره‌ای وابسته به قوس تشکیل شده‌اند که می‌تواند با فروزانش اقیانوس نووتیس به زیر ایران مرکزی مربوط باشد. همچنین، الگوی عناصر خاکی نادر و نمودارهای عنکبوتی بهنجار شده، غنی‌شدگی از عناصر خاکی نادر سبک (LREE) و عناصر سنگ دوست بزرگ یون (LILE) در مقایسه با عناصر با شدت میدان بالا (HFSE) و عناصر خاکی نادر سنگین (HREE) را نشان می‌دهند که از شواهد محیط‌های فروزانشی است. بر اساس نتایج به دست آمده از شیمی کانی آمفیبول‌ها مشخص شد که این کانی‌ها در گستره‌ی آمفیبول‌های کلسیمی و از نوع منیزیوهومنبلند تا چرم‌ماکیت بوده و وابسته به کرانه‌های فعال قاره‌ای هستند که با نتایج سنگ میزبان هموخانی دارد. براساس محاسبات دما فشار‌سنجی، این آمفیبول‌ها در دمای تعادلی ۸۱۵/۵ درجه سانتیگراد و فشار ۶/۳۵ کیلوبار تشکیل شده‌اند. گریزندگی بالای به دست آمده برای این سنگ‌ها نشان دهنده شرایط اکسایشی در پیدایش این سنگ‌ها و گواهی بر پیدایش آنها در مرز صفحه‌های همگراست.

واژه‌های کلیدی: آمفیبول؛ دما فشار‌سنجی؛ آندزیت؛ ائوسن؛ قوس آتشفسانی؛ کبودرآهنگ.

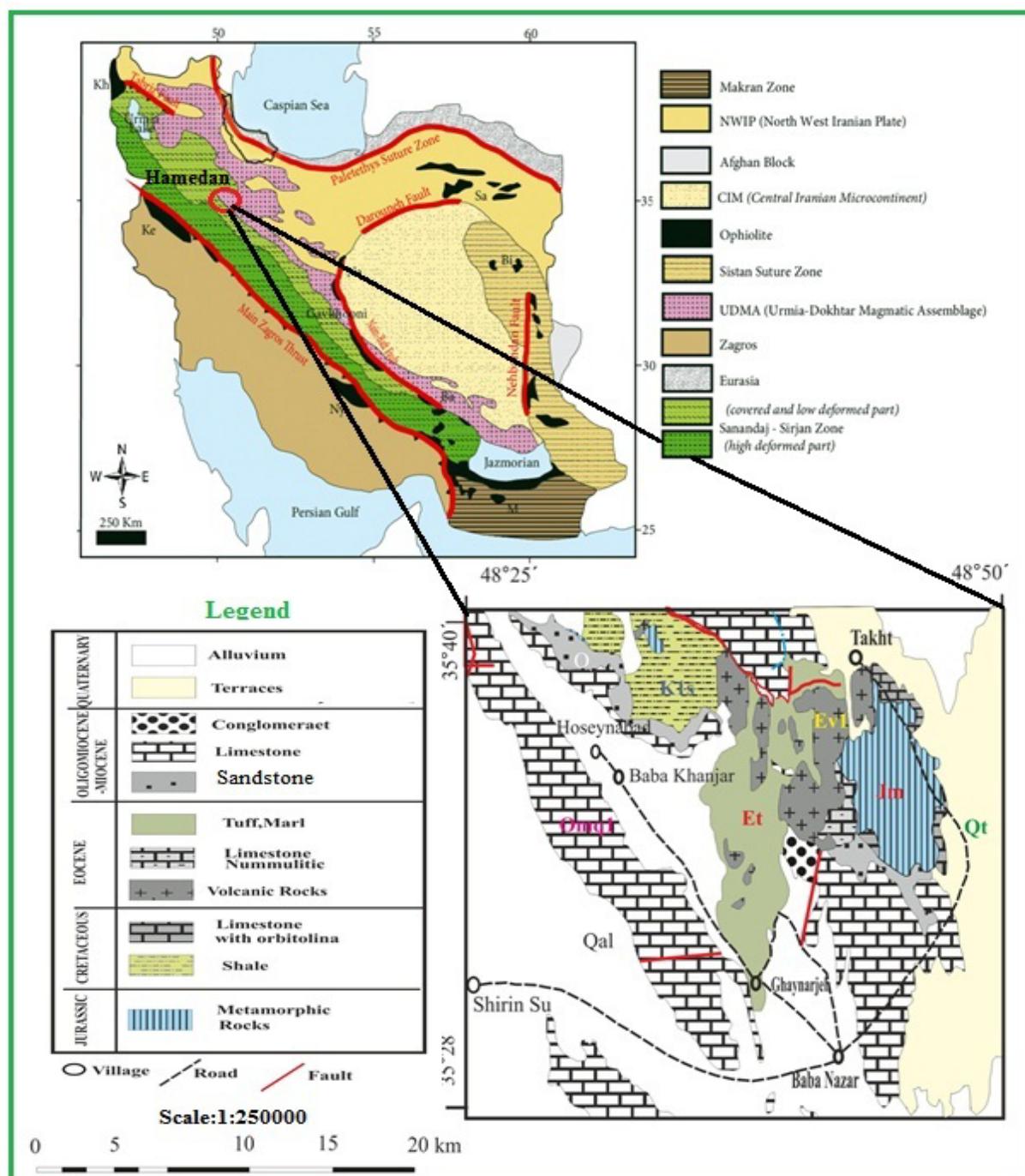
جغرافیایی ادامه کوههای سلطانیه بوده و در شمال شرقی چهارگوش زمین‌شناسی ۱/۲۵۰۰۰۰ کبودرآهنگ واقع است. در این منطقه، سنگ‌های آتشفسانی و آذرآواری ائوسن شامل گدازه‌های آندزیت بازالتی، آندزیت، تراکی آندزیت، داسیت، ریولیت، برشن، توف و ایگنمبریت هستند. مستقیمی و همکاران [۳] کانی‌شناسی و زمین‌شیمی گرانیت‌ویدها و اسکارن وابسته به تخت (شمال کبودرآهنگ) را بررسی کردند که وجود قوس آتشفسانی وابسته به فروزانش اقیانوس نووتیس به زیر ایران مرکزی را تأیید کردند. امینی و جلالی [۴] بافت غربالی پلازیوکلازها و اهمیت آن در تفسیرهای سنگ‌شناسی سنگ‌های آتشفسانی شمال شرق قروه (غرب کبودرآهنگ) را بررسی کرده و بیان داشتند که افت سریع فشار

مقدمه

منطقه مورد بررسی در شمال کبودرآهنگ، استان همدان واقع است. این منطقه در بین طول‌های جغرافیایی $30^{\circ} - 30.5^{\circ}$ تا $40^{\circ} - 40.5^{\circ}$ شرقی و عرض‌های جغرافیایی $30^{\circ} - 35^{\circ}$ تا $40^{\circ} - 45^{\circ}$ شمالی جای دارد که از نظر تقسیم‌بندی زمین‌ساختی در شمال کمریند ماقمایی ارومیه-دختر است. سنگ‌های آتشفسانی ائوسن در این منطقه ضخامت بسیاری دارند و در برگیرنده آندزیت، داسیت، ریولیت، سنگ‌های آذرین خروجی و سنگ آهک نومولیت‌دار هستند [۱] (شکل ۱). تاکنون پژوهش‌هایی پیرامون این منطقه انجام شده است. جامعی [۲] سنگ‌شناسی توده‌های آتشفسانی منطقه ضیاء‌آباد (استان زنجان) را بررسی کرد که مشخص شد این منطقه از نظر

خاستگاه ماقمای سازندهی سنگ‌های آتشفشاری شمال کبودرهانگ و شرایط فیزیکوشیمیابی تبلور و شکل‌گیری‌های پس در آنها تا حدی تعیین شد. از آن جا که تاکنون بررسی دقیقی در این بخش از پهنه سنتندج سیرجان نشده است، این پژوهش ضروری به نظر می‌رسد.

ماگمایی عامل تشکیل این بافت و نیز علت اپاسیتی شدن هورنبلندها و بیوتیت‌ها و نیز تشکیل لبه‌های واجدی در آنها و نیز عامل رشد پیروکسن‌های خودشکل ریز در زمینه این سنگ‌هاست. در این پژوهش، با استفاده از روش‌های مختلفی شامل بررسی‌های سنگنگاری، شیمی‌سنگ کل و شیمی کانی،

شکل ۱ نقشه زمین‌شناسی منطقه مورد بررسی برگرفته از نقشه ۱:۲۵۰۰۰۰ کبودرهانگ [۱].

طیف‌سنجدی نشر اتمی پلاسمای جفت شده القایی (ICP-OES) اندازه‌گیری شدند (جدول ۱). همچنین برای بررسی شیمی کانی‌ها، چند نمونه مقطع نازک صیقلی تهیه و ۴۰ نقطه (۱۹ نقطه آمفیبیول و ۱۱ نقطه پلازیوکلاز) آنها با ولتاژ شتاب-دهنده 15 keV و شدت جریان 10 nA در آزمایشگاه مرکز تحقیقات فراوری مواد معدنی ایران توسط دستگاه ریزپردازشگر Cameca مدل SX-50 تجزیه شدند (جدول‌های ۲ و ۳).

سنگشناسی

در منطقه مورد بررسی، سنگ‌های آتشفشاری با ساختار منشوری و به صورت چندوجهی و عمودی دیده می‌شوند (شکل ۲ الف). تشکیل ستون منشوری به واسطه انقباض سرد شدن و انقباض مذاب قابل توجیه است [۱۱، ۱۰]. این سنگ‌های آتشفشاری در نمونه دستی به رنگ خاکستری روشن هستند (شکل ۲ ب). کانی‌های اصلی آن‌ها شامل پلازیوکلاز (۴۰-۴۵ درصد)، آمفیبیول (۱۵-۲۰ درصد) و بیوتیت (۵ درصد) و کانی‌های ثانوی: کلسیت، کلریت، کوارتز، زئولیت و کانی‌های کدر هستند. پلازیوکلاز فراوان‌ترین درشت بلور است که ویژگی‌هایی چون بافت غربالی و خوردگی خلیجی دارد و به صورت شکل دار تا نیمه شکل‌دار دیده می‌شود (شکل ۳ پ). بیشتر پلازیوکلازهای موجود در سنگ‌های مورد بررسی دچار دگرسانی سریسیتی و سوسوریتی شده‌اند که در نتیجه مائل تکراری آنها از بین رفته است. افزون بر آن، پلازیوکلازهای با لبه غبارآلود نیز در این مقاطع وجود دارند (شکل ۴ ت). پس از پلازیوکلاز، آمفیبیول فراوان‌ترین درشت بلور در سنگ‌های مورد بررسی است. در آمفیبیول‌ها، ویژگی‌هایی مثل اکسید شدن لبه‌ها (اپاسیتی شدن) و چندرنگی نمایان از سبز تا قهوه‌ای دیده می‌شود. این بلورها در مقطع عرضی به صورت لوزی (شکل‌های ۳ الف و ب) و در مقطع طولی به صورت رشته‌ای دیده می‌شوند (شکل ۳ ت) و در لبه خارجی از اکسید آهن جایگزین شده‌اند (شکل ۴ پ). بلورهای آمفیبیول با بافت گلومروپورفیری دیده می‌شوند که نوعی بافت پورفیری است که در آن درشت بلورها در یک قسمت از سنگ تجمع انباسته شده‌اند (شکل ۴ ب). بیوتیت اغلب به صورت کانی‌های ثانوی و در اثر دگرسانی آمفیبیول به وجود آمده است. کانی‌های کدر از نظر اندازه، ریز بلور و به صورت پراکنده هستند (شکل ۳ ت). کلسیت ثانوی در مرکز کانی پلازیوکلاز دیده می‌شود و پیامد تجزیه این کانی‌هاست. البته، این کانی گاهی نیز به صورت رگه و یا به صورت

زمین‌شناسی عمومی

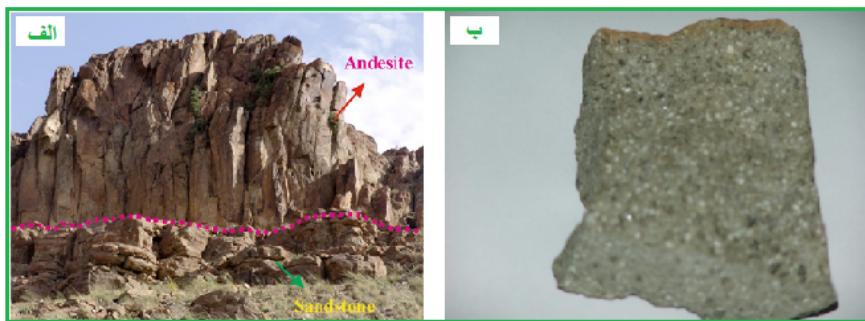
سنگ‌های آتشفشاری اؤسن به عنوان گستردۀ ترین فعالیت‌های آتشفشاری ایران دارای طیف گستردۀ ترکیبی از اشباع تا ابراشبع بوده و بیشتر به سری‌های ماقمایی آهکی قلیایی تا شوشوئنیتی وابسته هستند [۵]. منطقه مورد بررسی در شمال کبودر آهنه‌گ قرار دارد و بخشی از پهنه ارومیه-دختر است. در زمان تریاس پسین-ژوراسیک پیشین، فرورانش اقیانوس نئوتیس به زیر قطعه ایران مرکزی، در راستای کرانه فعال قاره‌ای آن شروع شده است [۶]. زمان بسته‌شدن اقیانوس نئوتیس بسیار مورد بحث بوده و بر اساس نخستین نظریه، بسته‌شدن پایانی آن طی کرتاسه پایانی-پالئوسن بوده است [۵]. از طرفی، بر اساس نظر برخی دیگر از زمین‌شناسان، بسته شدن نئوتیس در زمان الیگوسن پسین [۷] و یا حتی میوسن [۸] بوده است. پهنه ارومیه-دختر دستخوش فرآیندهای مختلف ماقمایی در دوران‌های مختلف شده است [۹]. وجود سنگ‌های آتشفشاری و توده‌های نفوذی در این پهنه ناشی از فرورانش پوسته اقیانوسی نئوتیس به زیر قطعه ایران مرکزی است. در منطقه مورد بررسی، واحدهای چینه‌شناسی پیش از ژوراسیک رخمنون ندارد و قدیمی‌ترین برون زدگی‌ها وابسته به سنگ‌های دگرگونی شیستی ژوراسیک و آهکهای متبلور شده و شیل‌های کرتاسه هستند (شکل ۱) [۱]. سامانه ترشیاری با دگرگشیبی روی سنگ‌های قدیمی‌تر قرار گرفته است که با کنگلومرای سازند فجن آغاز می‌شود. واحدهای اؤسن شامل آندزیت، داسیت، ریولیت و سنگ آهک نومولیت‌دار هستند [۱]. رسوب‌های دریایی الیگو-میوسن سازند قم، آهک، مارن و توف با ناپیوستگی روی سنگ‌های قدیمی‌تر قرار گرفته‌اند. جوان‌ترین سنگ در منطقه سنگ‌های رسوبی وابسته به کواترنری هستند که بیش تر آبرفت‌ها و روراندگی‌های آبرفتی را تشکیل می‌دهند (شکل ۱).

روش انجام کار

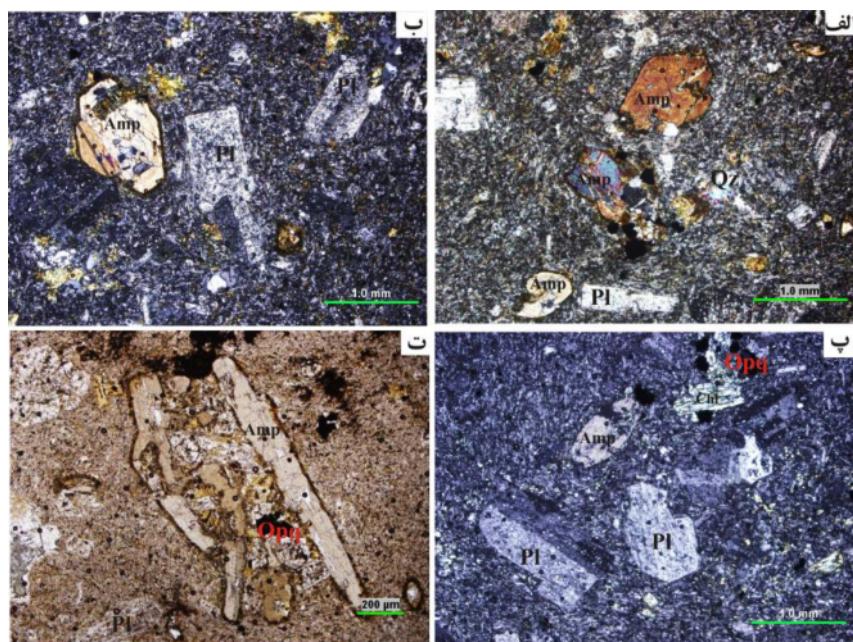
پس از بررسی‌های صحرایی از منطقه و نمونه‌برداری، تعداد ۲۰ نمونه برای تهیه مقاطع نازک انتخاب شدند. پس از تهیه مقاطع میکروسکوپی، بررسی‌های سنگنگاری انجام شد از آن میان، ۹ نمونه با کمترین دگرسانی به آزمایشگاه LABWEST در کشور استرالیا ارسال شدند که اکسیدهای اصلی به روش طیف-سنجدی جرمی پلاسمای جفت شده القایی (ICP-MS) با دقت ۱/۰ درصد و عناصر نادر و نادر خاکی با دقت (ppm) به روش

جدول ۲ نتایج تجزیه نقطه‌ای کانی پلازیوکلاز در نمونه‌های منطقه کبود آهنگ.

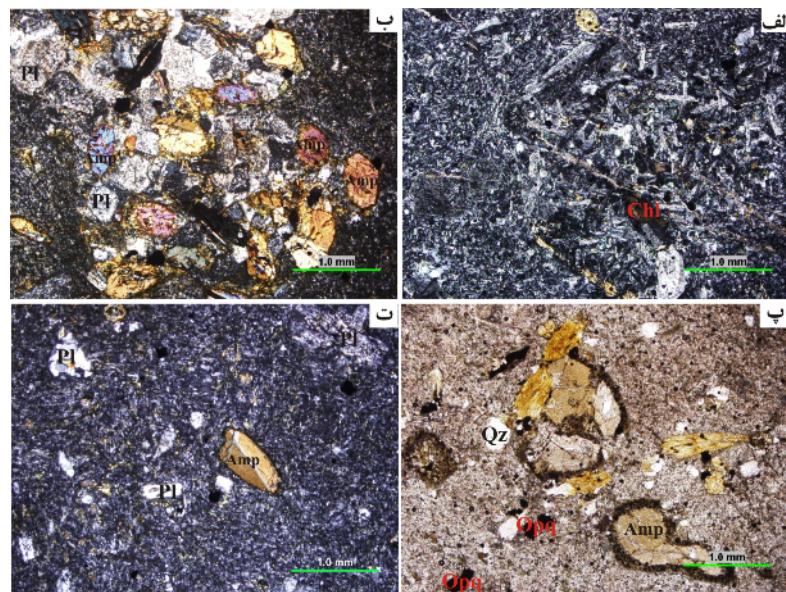
نحوه	NK5-6	NK5-7	NK5-8	NK5-9	NK5-10	NK9-25	NK9-26	NK9-27	NK9-28	NK9-29	NK9-30
SiO ₂	۶۷.۱	۶۸.۰	۶۷.۹	۶۸.۶	۶۷.۸	۶۸.۴	۶۷.۶	۶۸.۲	۵۹.۹	۶۷.۸	۶۸.۵
Al ₂ O ₃	۲۲.۲	۲۱.۳	۲۰.۷	۲۰.۶	۲۰.۰	۲۱.۳	۲۰.۰	۱۹.۶	۲۱.۵	۲۲.۳	۲۱.۱
FeO	۰.۰۷	۰.۰۲	۰.۰۲	۰.۰۱	۰.۰۱	۰.۰۲	۰.۰۳	۰.۰۶	۰.۰۴	۰.۰۱	۰.۰۲
K ₂ O	۰.۵۶	۰.۱۸	۰.۰۹	۰.۱۱	۰.۱۱	۰.۱۰	۰.۰۹	۰.۰۷	۰.۰۷	۰.۰۱	۰.۱۳
CaO	۳۲.۶	۱.۸۷	۱.۷۲	۰.۹۳	۱.۸۵	۱.۷۰	۲.۱۸	۰.۵۱	۲.۰۲	۲.۶۱	۱.۷۶
Na ₂ O	۶.۰۸	۸.۸	۸.۹۰	۸.۹۳	۸.۹۸	۷.۵۳	۸.۶۴	۹.۸۱	۸.۶۶	۷.۵۵	۷.۸۲
TiO ₂	۰.۰۱	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۱	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰
MgO	۰.۰۱	۰.۰۰	۰.۰۶	۰.۰۱	۰.۰۰	۰.۰۲	۰.۰۰	۰.۰۱	۰.۰۰	۰.۰۱	۰.۰۱
MnO	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۱
Cr ₂ O ₃	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۱	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰
مجموع	۹۹.۵	۱۰۰	۹۹.۵	۹۹.۳	۹۸.۸	۹۹.۱	۹۹.۰	۹۸.۳	۹۹.۳	۱۰۰	۹۹.۴
Si	۲۹۲	۲۹۵	۲۹۶	۲۹۹	۲۹۸	۲۹۷	۲۹۶	۳۰۰	۲۹۳	۲۹۲	۲۹۷
Al	۱.۱۴	۱.۰۹	۱.۰۶	۱.۰۶	۱.۰۳	۱.۰۹	۱.۰۶	۱.۰۲	۱.۱۱	۱.۱۳	۱.۰۸
Ti	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰
Fe ²⁺	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰
Ca	۰.۱۵	۰.۰۸	۰.۰۸	۰.۰۴	۰.۰۸	۰.۰۷	۰.۱۰	۰.۰۲	۰.۰۹	۰.۱۲	۰.۰۸
Na	۰.۵۱	۰.۷۴	۰.۷۵	۰.۷۵	۰.۷۶	۰.۶۳	۰.۷۳	۰.۸۳	۰.۷۳	۰.۸۳	۰.۶۵
K	۰.۰۳	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰
مجموع	۴۷.۷	۴۸.۷	۴۸.۷	۴۸.۵	۴۸.۸	۴۷.۹	۴۸.۷	۴۹.۰	۴۸.۸	۴۸.۲	۴۸.۱
Ab	۷۲.۷	۸۹.۰	۸۹.۸	۹۳.۸	۸۹.۱	۸۸.۲	۸۷.۲	۹۶.۷	۸۸.۱	۸۲.۹	۸۸.۰
An	۲۱.۸	۱۰.۴	۹.۵۹	۵.۴۰	۱۰.۱	۱۱.۰	۱۲.۱	۲.۷۸	۱۱.۳	۱۵.۸	۱۰.۹
Or	۴.۴۷	۰.۵۳	۰.۶۰	۰.۷۶	۰.۷۲	۰.۷۷	۰.۶۰	۰.۴۵	۰.۴۷	۱.۱۶	۰.۹۶

شکل ۲ (الف) ساخت منشوری که ستون‌های آندزیتی به صورت عمود روی لایه‌های افقی ماسه سنگی قرار گرفته‌اند. (ب) نمونه‌دستی این سنگ‌ها.

شکل ۳ تصاویر میکروسکوپی از (الف و ب) بافت پورفیری با درشت بلورهای آمفیبول و پلازیوکلاز (در نور قطبیده متقاطع، XPL)، (ب) بافت غربالی و خودگی خلیجی در پلازیوکلازها (XPL)، (ت) کانی‌های آمفیبول که در مقاطع طولی به صورت رشته‌ای هستند، به همراه کانی‌های پلازیوکلاز (در نور قطبیده، صفحه‌ای PPL). نشانه‌های اختصاری برگرفته از مرجع [۱۲] هستند.

شکل ۴ تصاویر میکروسکوپی از (الف)، بافت ریزسنگی در سنگ‌های منطقه مورد بررسی (XPL)، (ب) بافت گلومروپورفیری ناشی از انباست کانی‌های آمفیبول و پلازیوکلاز (XPL)، (پ) کانی‌های آمفیبول با لبه سوخته یا آپاسیتی شده و کانی‌های ثانوی کوارتز و کلریت و کانی‌های کدر ناشی از دگرسانی آمفیبول‌ها (XPL)، (ت) کانی‌های پلازیوکلاز با لبه غبارآلود (XPL). نشانه‌های اختصاری برگرفته از مرجع [۱۲] هستند.

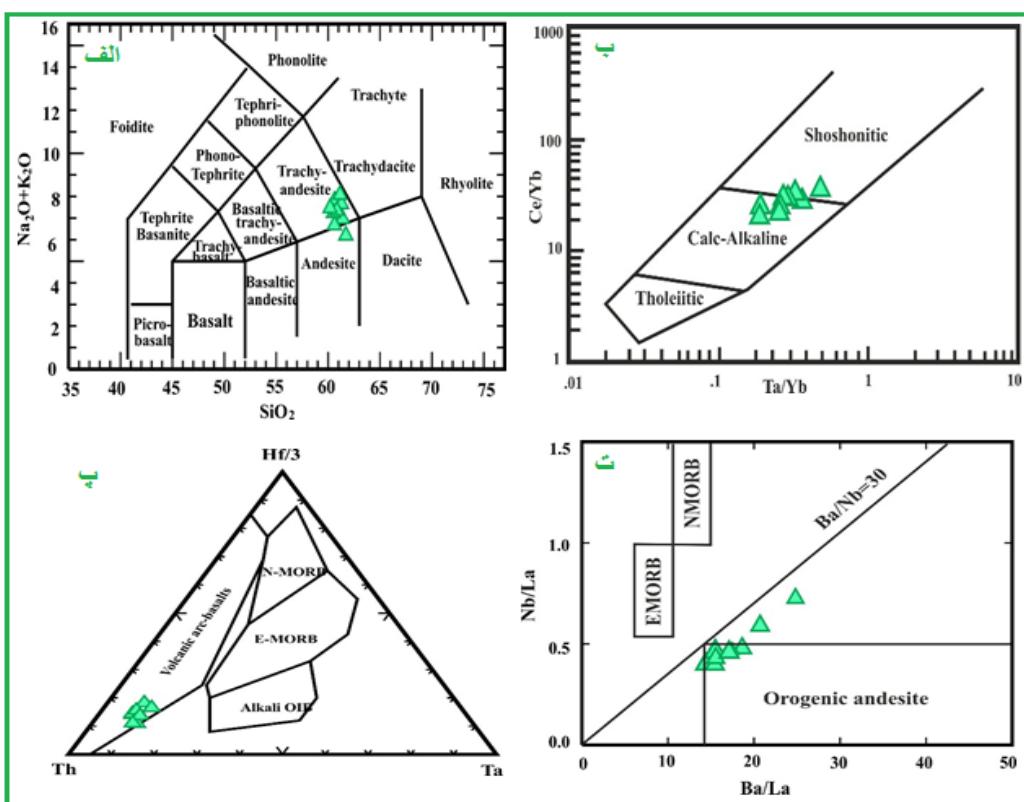
مورد بررسی در نمودار Nb/La در نسبت به Ba/La [۱۷، ۱۸]

گستره آندزیت‌های کوه‌زایی قرار می‌گیرند (شکل ۵ ت).

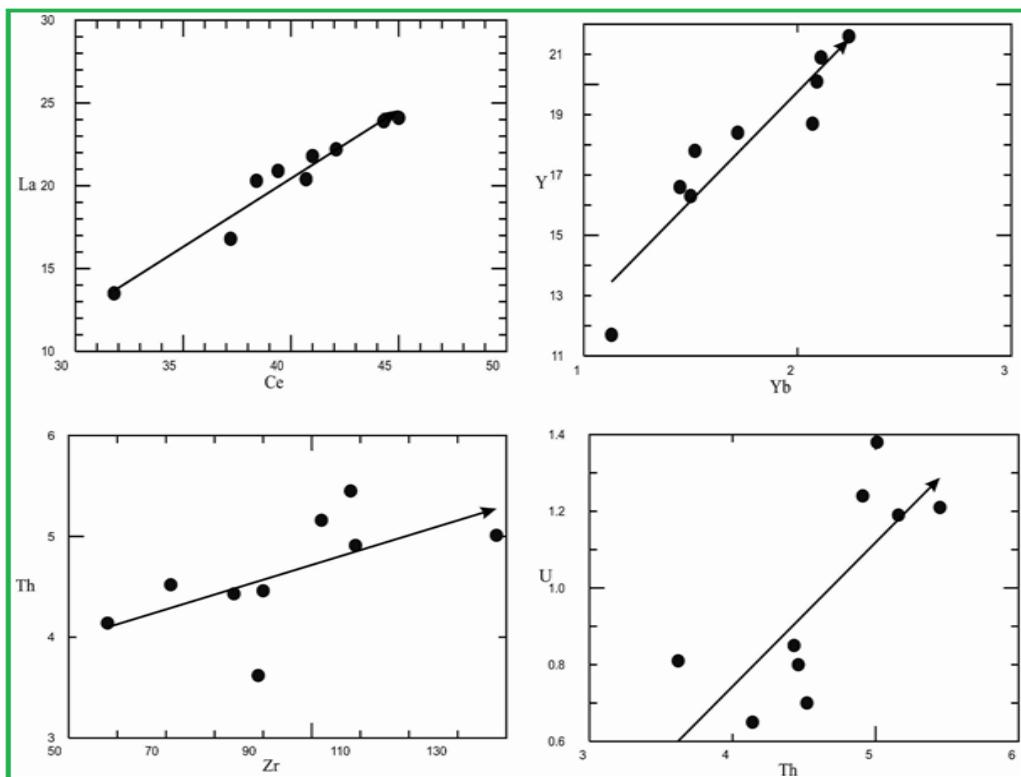
به منظور بررسی دقیق‌تر خاستگاه ماقمای سازنده سنگ‌های مورد بررسی، از نمودارهای تغییرات عناصر ناسازگار نسبت به عناصر سازگار و یا ناسازگار و همچنین از نسبت‌های آن‌ها مقابله هم استفاده شد. به باور راجرز و همکاران [۱۹]، روندهای رسم شده در نمودارهای تغییرات عناصر ناسازگار نسبت به ناسازگار در صورتی که خطی و صعودی باشند و از مبدأ مختصات عبور کنند و یا در نمودارهای تغییرات عناصر سازگار-ناسازگار به صورت منفی و کاهشی باشند، می‌توان گفت که تبلور جدایشی نقشی اساسی در دگرگونی سنگ‌های منطقه داشته است. تغییرات عناصر ناسازگار نسبت به هم برای نمونه‌های مورد بررسی در نمودارهای $La-Ce$ - $Zr-Th$ ، $Yb-Y$ و $U-Th$ (شکل ۶ نشان داده شده است. در همه این نمودارها، روند تغییرات نمونه‌های مورد بررسی خطی و یا تقریباً خطی و صعودی است و از مبدأ مختصات نیز عبور می‌کنند. در نتیجه، فرآیند اصلی در دگرگونی سنگ‌های منطقه تبلور جدایشی بوده است. برای تشخیص فرآیندهای تبلور جدایشی همراه با هضم (AFC) و تبلور جدایشی (FC) از نمودار K_2O/Na_2O نسبت به Rb/Zr [۲۰] (شکل ۷ الف) استفاده شد. چنان که دیده می‌شود نمونه‌های مورد بررسی از روند AFC پیروی می‌کنند.

زمین‌شیمی

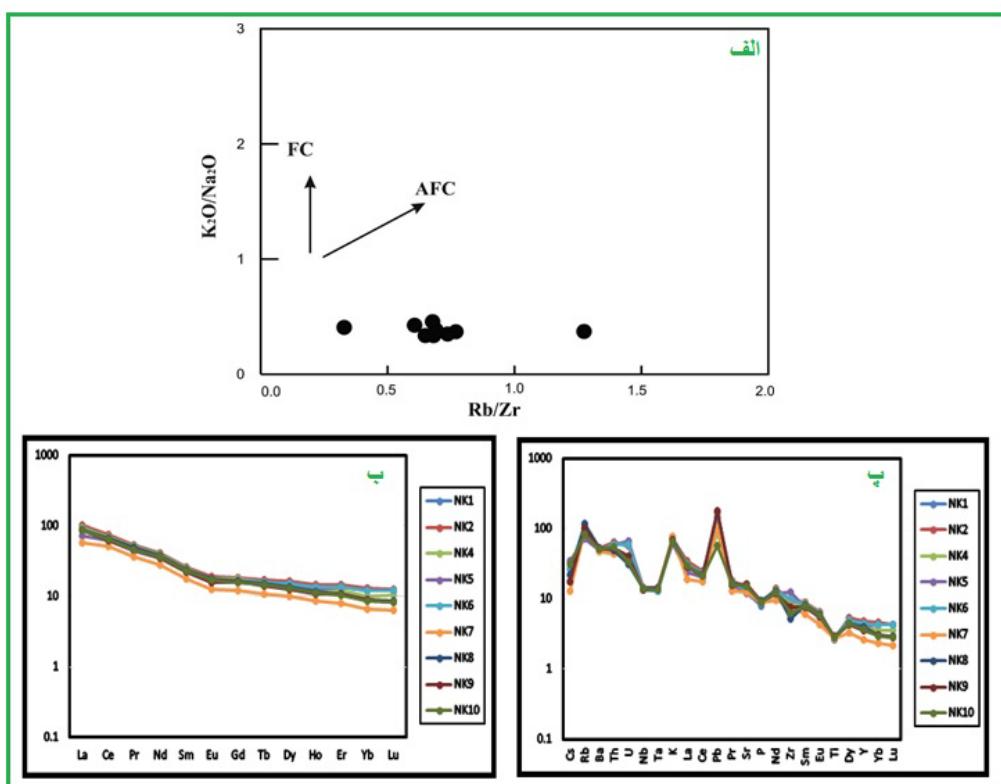
براساس نتایج تجزیه شیمیایی (جدول ۱)، در نمودار مجموع قلیایی (Na_2O+K_2O) نسبت به SiO_2 [۱۳]، سنگ‌های مورد بررسی در گستره آندزیت و تراکی آندزیت قرار دارند (شکل ۵ الف). از آنجاکه ممکن است عناصر قلیایی طی فرآیندهای دگرسانی از سنگ خارج شوند ماهیت و نوع سنگ‌های آتشفشاری مورد بررسی در نمودارهای مختلف با استفاده از عناصر نادر نیز بررسی شد. با توجه به نمودار Ce/Yb نسبت به Ta/Yb [۱۴]، نمونه‌ها در گستره آهکی قلیایی تا شوشوئیتی قرار دارند (شکل ۵ ب). نمودارهای تفکیک محیط‌های زمین‌ساختی بر پایه عناصر نادر نامتحرك استوار بوده و برای سنگ‌های دگرسان و دگرگون قابل استفاده هستند. در بیشتر این نمودارها، از عناصر با شدت میدان بالا (HFSE) استفاده می‌شود. آندزیت‌ها بیشتر در مناطق فرورانش (قوس جزایر و کرانه‌های فعال قاره‌ای) وجود داشته و ترکیب آنها در این محیط‌ها به فرآیندهای درونی در مرزهای همگرا بستگی دارد [۱۵]. سنگ‌های آتشفشاری مورد بررسی نیز در نمودارهای تفکیک محیط‌های زمین‌ساختی در گستره قوس آتشفشاری وابسته به Th-فرورانش واقع هستند. به عنوان نمونه، در نمودار مثلثی- Hf_3-Ta [۱۶] این سنگ‌ها در گستره بازالت‌های وابسته به قوس آتشفشاری (VAB) قرار دارند (شکل ۵ پ). سنگ‌های

شکل ۵ الف) نمودار مجموع قلیایی‌ها ($\text{Na}_2\text{O} + \text{K}_2\text{O}$) نسبت به SiO_2 [۱۴] ب) نمودار Ce/Yb نسبت به Ta/Yb [۱۳] پ) نمودار $\text{Th}-\text{Hf}3-\text{Ta}$ [۱۶] ت) نمودار Nb/La نسبت به Ba/La [۱۷]

شکل ۶ نمودارهای تغییرات عناصر ناسازگار نسبت به ناسازگار [۱۹].

شکل ۷ الف) نمودار $\text{K}_2\text{O}/\text{Na}_2\text{O}$ نسبت به Rb/Zr [۲۰]، ب) نمودار عناصر خاکی نادر REE بهنجار شده نسبت به کندریت [۲۱]، پ) نمودار عناصر خاکی نادر بهنجار شده نسبت به گوشته اولیه [۲۱].

نسبت La/Nb بیش از ۱/۵ در نمونه نشان دهنده احتمال وجود آلودگی پوسته‌ای است. مقدار متوسط این نسبت در نمونه‌های مورد بررسی ۲/۰۷ است که این نسبت نیز وجود آلایش پوسته‌ای را تأیید می‌کند.

نمودار $\text{Nb}/\text{U}-\text{Nb}$ [۳۱] نیز می‌تواند به خوبی نشانگر وجود آلایش پوسته‌ای باشد (شکل ۸ الف). در این نمودار، تهی شدگی از Nb و غنی شدگی LREEها نشانگر ترکیب مواد پوسته‌ای است، به طوری که مقادیر پایین Nb/U و بالای La/Nb سنگ‌ها نسبت به ترکیب‌های گوشته، بیانگر نقش آلایش پوسته‌ای ماجماهای سازنده سنگ‌هاست. بر اساس این نمودار، نمونه‌های مورد بررسی در گسترهٔ پوسته قاره‌ای واقع هستند که بیانگر آلایش پوسته‌ای در سنگ‌های منطقه است. از نمودار $\text{Rb}/\text{Y}-\text{Nb}/\text{Rb}$ برای تشخیص غنی شدگی به وسیله سیال‌ها در پهنه فروزانش یا آلودگی پوسته‌ای و غنی شدگی در جایگاه درون صفحه‌ای می‌توان استفاده کرد. روندهای عمومی در این نمودار ناشی از غنی شدگی در پهنه فروزانش یا آلودگی پوسته‌ای است و به این ترتیب، مقدار Rb در نسبت Y/Rb بالا می‌رود. این در حالی است که در جایگاه غنی شدگی درون صفحه‌ای، روندی

در نمودار عناصر خاکی نادر (REE) بهنجار شده نسبت به کندریت [۲۱] (شکل ۷ ب)، غنی شدگی LREEها نسبت به HREEها ($\text{La}/\text{Yb})n = 5.43-9.64$) به همراه غنی شدگی HFSEها و تهی شدگی LILEها در گذازه‌های منطقه مورد بررسی بیانگر وابستگی آنها به مناطق فرورانش است [۲۴-۲۲]. در نمودار عناصر خاکی نادر بهنجار شده نسبت به گوشته اولیه [۲۱] (شکل ۷ پ)، سنگ‌های مورد بررسی ناهنجاری مثبت از Rb , Ba , K , Pb , Nd همراه با ناهنجاری منفی از Nb , Zr , Ti LILEها از جمله Nb , Zr , Ti HFSEها مانند K , Rb , Pb نشان دهنده ارتباط فعالیت آتشفشاری منطقه با فرورانش است [۲۵]. غنی شدگی U به احتمال بسیار ناشی از آلودگی پوسته‌ای یا ویژگی‌های خاستگاه وابسته است [۱۷]. غنی شدگی نمایان از Pb در این نمودارها را می‌توان به عملکرد مذاب برآمده از ذوب‌بخشی بالای صفحهٔ فرورونده نسبت داد [۲۶، ۲۷]. همچنین غنی شدگی این عنصر را شاید بتوان با آلایش ماجما با مواد پوسته قاره‌ای طی بالا آمدن ماجما، توجیه کرد [۲۸، ۲۹]. هم چنین به عقیده برخی پژوهشگران [۳۰]

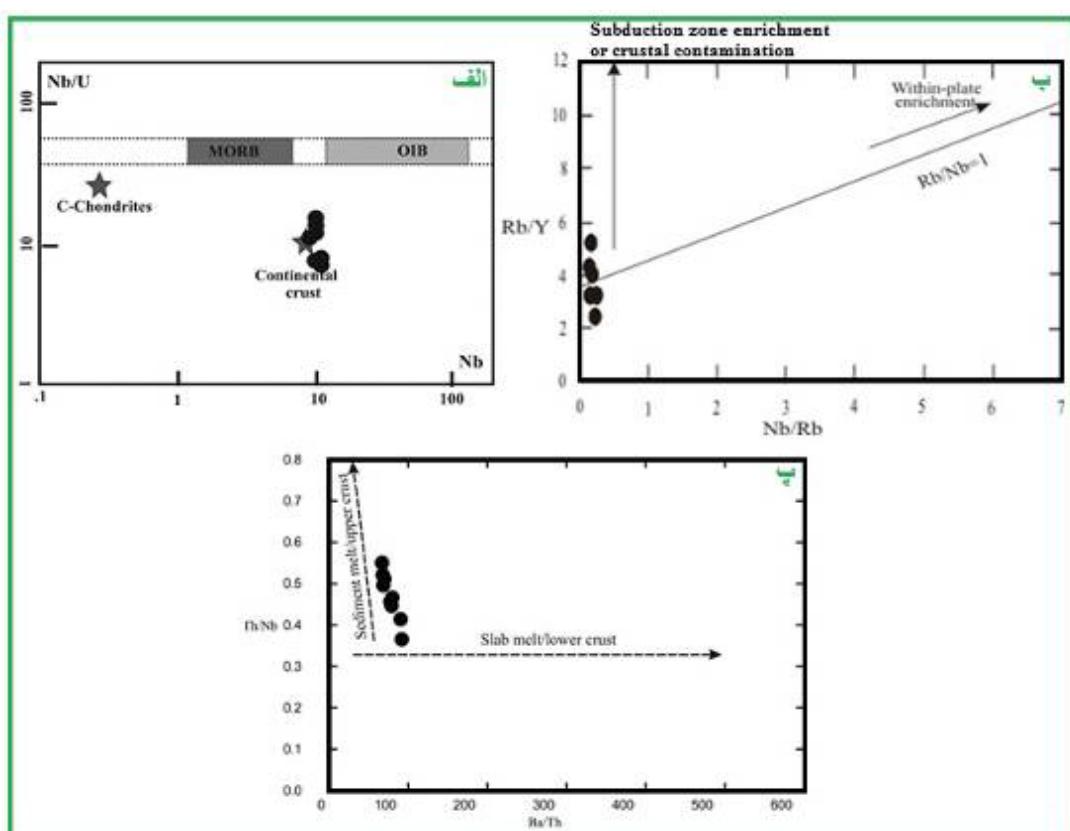
ذوب رسبوپها یا پوسته بالایی است [۳۶]. براساس این نمودار، نمونه‌های مورد بررسی روند دگرنهادی بوسیله مذاب برآمده از ذوب رسبوپها و یا پوسته بالایی را نشان می‌دهند (شکل ۸ پ).

شیمی کانی

به منظور بررسی دقیق رفتار زمین شیمیایی عناصر در ساختار کانی‌ها و تکمیل یافته‌های کانی شناسی، پس از بررسی‌های سنگنگاری و تهیه مقاطع نازک صیقلی، تعداد ۴۰ نقطه از کانی‌های آمفیبیول و پلاژیوکلاز به روش ریزپردازش الکترونی تجزیه شدند (جدول‌های ۲ و ۳).

آمفیبیول: این کانی از جمله کانی‌های کلیدی و بسیار ارزشمند برای بررسی‌های سنگ‌شناسی است. این کانی به علت حضور تقریباً فرآگیر در همه طیف ترکیبی سنگ‌های سری‌های مختلف، کانی با اهمیتی برای تعیین دما و فشار در این گونه توده‌ها به شمار می‌رود. نتایج تجزیه نقطه‌ای درشت بلورهای آمفیبیول موجود در سنگ‌های منطقه مورد بررسی در جدول ۲ رایه شده است.

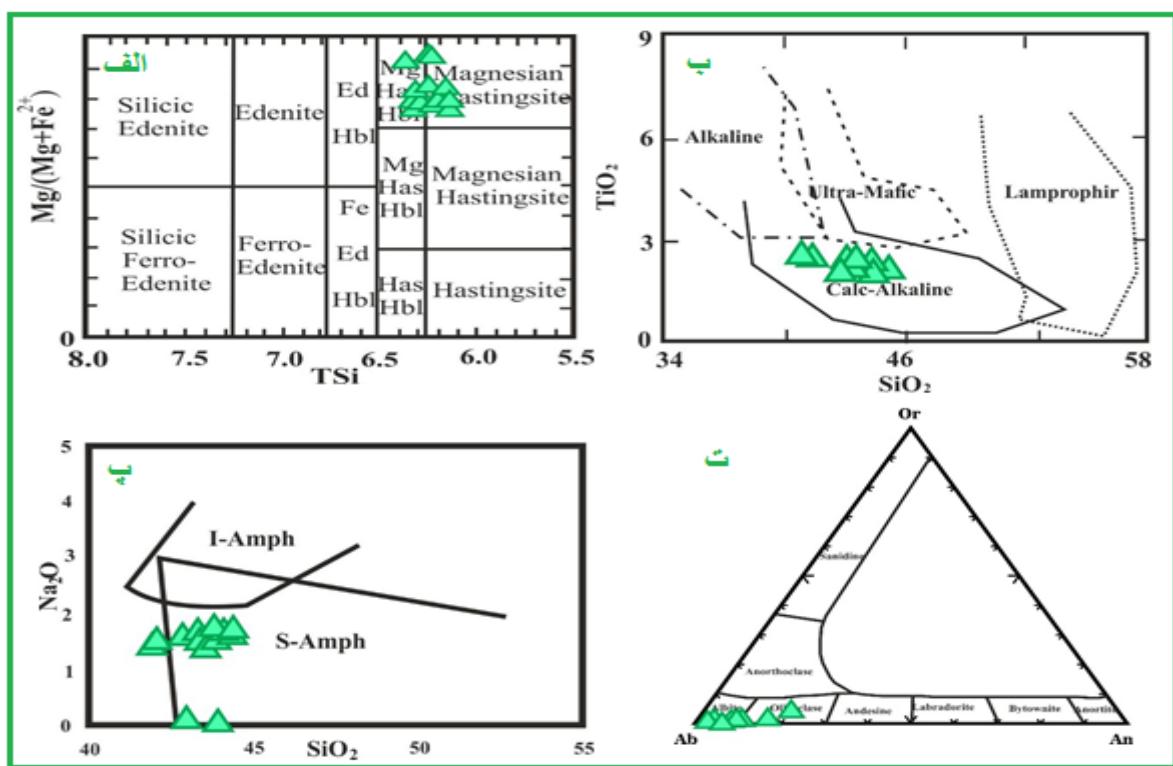
اثبات بین Nb و Rb در آن نسبت Nb/Y برابر با یک است [۳۲]. با پیاده کردن مقادیر مربوط به سنگ‌های منطقه مورد بررسی بر این نمودار، روند غنی‌شدگی در پهنه فرورانش یا آلوگی پوسته‌ای آشکارا قابل مشاهده است (شکل ۸ ب). نمودار Th/Nb نسبت به Ba/Th [۳۳] بر پایه سه عنصر Ba, Nb, Th طراحی شده است (شکل ۸ پ). این عناصر با اینکه دارای ضرایب جدایش بالا و نزدیک بهم هستند، اما در محیط‌های فرورانش رفتار متفاوتی دارند [۳۴، ۳۳]. Ba در گستره دمایی وسیعی متحرک بوده و Th در سیال‌های کم دما غیرمتحرک اما در سیال‌های دمای بالا و مذاب گوشته‌ای متحرک است [۳۴، ۳۵]. از این رو از نسبت‌های Ba/Th به Th/Nb می‌توان برای تعیین میزان دخالت رسبوپها یا نقش سیال‌ها در خاستگاه مagma به ویژه در مناطق فرورانش استفاده کرد [۳۴]. رفتار عناصر نادر نشان می‌دهد که نسبت‌های بالای Ba/Th باید به دگرنهادی خاستگاه گوشته‌ای بوسیله سیال‌های برآمده از ورقه مربوط باشد، در حالی که نسبت‌های بالای Th/Nb به احتمال بسیار مربوط به مشارکت مذاب برآمده از

شکل ۸ (الف) نمودار Nb/U-Nb [۳۱]، (ب) نمودار Th/Nb نسبت به Ba/Th [۳۲]، (پ) نمودار Rb/Y-Nb/Rb نسبت به Th/Nb [۳۳].

پلازیوکلاز: این کانی فراوان‌ترین کانی در سنگ‌های مورد بررسی است که به صورت شکل‌دار تا نیمه شکل‌دار به طور میانگین حدود ۶۰-۴۰ درصد کانی‌های سنگ را تشکیل می‌دهد. فرمول عمومی پلازیوکلازها به صورت $X\text{Al}_{(1-2)}\text{Si}_{(3-2)}\text{O}_8$ است که در آن X می‌تواند Na، K و یا Ca باشد و فرمول ساختاری آن‌ها بر اساس ۸ اکسیژن محاسبه می‌شود [۴۱]. در تقسیم‌بندی مثلثی آلبیت-ارتوز-آنورتیت [۴۱]، آنها در گستره آلبیت تا الیگوکلاز قرار دارند (شکل ۹ ت). مقدار آنورتیت از ۱۱,۰۴ تا ۲۱,۸۴ درصد تغییر می‌کند و میانگین آن ۹۶,۷۷ درصد است و همچنین مقدار آلبیت آن از ۷۳,۷ تا ۶۵,۷ درصد است. درصد تغییر می‌کند که میانگین آن ۸۶,۹۰ درصد است. بنابراین بیشتر پلازیوکلازها از نوع سدیمی هستند. نتایج تجزیه‌ای پلازیوکلاز سنگ‌های مورد بررسی در جدول ۳ آمده است.

کاتیون‌ها و فرمول ساختاری آمفیبول بر اساس ۲۳ اکسیژن محاسبه شد. همچنین تفکیک مقادیر Fe^{2+} و Fe^{3+} در فرمول ساختاری آمفیبول به روش مرجع [۳۷] انجام شد. آمفیبول‌های مورد بررسی بر اساس رده‌بندی مرجع [۳۸] در گروه آمفیبول‌های کلسیمی با $\text{Ca} > 1.5$ و $\text{Na} + \text{K} < 0.5$. قرار دارند. ترکیب این کانی بر اساس روش مرجع [۳۸] در زیر رده منیزیوهرونبلند تا هاستینگزیت قرار می‌گیرد (شکل ۹ الف). دروب [۳۹] نیز نموداری را برای تفکیک آمفیبول‌های وابسته به سری‌های آهکی قلیایی، قلیایی، فرامافیک و لامپروفیری از $\text{Mg}/(\text{Mg} + \text{Fe})^2$ بر اساس میزان SiO_2 و TiO_2 (شکل ۹ ب) طراحی کرده است. با توجه به این نمودار، همه نمونه‌های مورد بررسی در گستره آهکی قلیایی واقع هستند. بر اساس رده‌بندی زمین‌ساخته مگماگی مرجع [۴۰]، آمفیبول‌های منطقه در گستره آمفیبول‌های وابسته به مناطق فرورانش قرار دارند (شکل ۹ ب).

شکل ۹ (الف) ترکیب کانی آمفیبول بر اساس روش مرجع [۳۹]، (ب) رده بندی زمین‌ساخته مگماگی آمفیبول‌ها که بر اساس آن آمفیبول‌های مورد بررسی در گستره آهکی قلیایی قرار دارند [۴۰]، (ت) تقسیم‌بندی مثلثی آلبیت-ارتوز-آنورتیت [۴۱].

بحث

باقي مانده طی ذوببخشی است [۴۴]. دلیل دیگر ناهنجاری منفی Eu می‌تواند دگرسانی سریسیتی و سوسوریتی پلازیوکلازها در سنگ‌های منطقه باشد [۴۵]. کانی‌های موجود در این سنگ‌ها شامل پلازیوکلاز، آمفیبیول، بیوتیت و به مقدار کم کانی‌های کدر هستند. پلازیوکلاز فراوان ترین درشت بلور در این سنگ‌هاست. این نشان می‌دهد که هنگام فوران ماقمای آندزیتی، پلازیوکلاز یک فاز مایع ماقمای است. به نظر برخی پژوهشگران [۴۶، ۴۷]، ترکیب پلازیوکلازها نه تنها به ترکیب و دمای ماقما (وضعیت ساختاری) بستگی دارد، بلکه به گازهای ماقمایی نیز وابسته بوده و تغییر در پلازیوکلازها تابعی از هر سه مورد است. ترکیب پلازیوکلازها در این سنگ‌ها بیشتر سدیمی و در گستره آلبیت تا الیگوکلاز است. پلازیوکلازهای با لبه غبار آبود می‌توانند پیامد آمیختگی ماقمایی، هضم بیگانه بلور پلازیوکلاز سنگ دیواره توسط ماقما، برداشته شدن ناگهانی فشار و تغییر در فشار بخار آب طی صعود ماقما باشند [۴۸]. پلازیوکلاز با لبه خورده شده نیز می‌تواند در اثر انحلال و کاهش فشار وارد بر ماقما طی صعود آن به سطح زمین شکل گیرد. در واقع، کاهش فشار باعث می‌شود که بلورهای متبلور شده در عمق و دمای معین در عمق کمتر تحلیل بروند و گرم شدن پلازیوکلاز در دمای بیش از ذوب باعث حل شدن و گرم شدن درشت بلورها می‌شوند [۴۹]. تنوع ساختاری و ترکیب شیمیایی آمفیبیول باعث وجود آن در گستره وسیعی از شرایط دما و فشار ظاهر می‌شود. اندرسن و اسمیت [۴۹]: رابطه ای برای دستیابی به فشار تبلور هورنبلنده ارائه کردند که فشار، فقط براساس مقدار آلومینیوم موجود در آن و بدون در نظر گرفتن پارامترهای دیگر چون دما محاسبه می‌شود [۴۹]:

$$P(0.6\text{kbar}) = -3.01 + 4.76\text{Al}_t \quad (1)$$

در این رابطه، فشار بر حسب کیلوبار و Alt مقدار آلومینیوم کل در ترکیب آمفیبیول است. فشار بدست آمده برای تبلور هورنبلنده سنگ‌های مورد بررسی برابر با ۶۳۵ کیلوبار بوده که بیانگر تبلور آنها در عمق زیاد است. گروهی دیگر از پژوهشگران [۵۰] رابطه زیر را در فشار عادی ۱ تا ۲۰ کیلوبار برای تعیین دمای تعادل هورنبلنده همزیست با پلازیوکلاز ارائه کردند:

$$T = 25.3P(\text{kbar}) + 654.9 \quad (2)$$

پژوهش‌های سنگ‌شناسی و بررسی نتایج تجزیه‌های شیمیایی نشان می‌دهد که سنگ‌های آتشفسانی در منطقه مورد بررسی ترکیبی از سنگ‌های آندزیت و تراکی آندزیت را در بر دارند. از نظر شیمیایی، آندزیت‌های منطقه مورد بررسی وابسته به مجموعه آهکی قلیایی و سرشار از Al بوده و دارای ۱۶ تا ۱۸ درصد Al_2O_3 هستند که این از ویژگی‌های سنگ‌های حدواسط کوهزایی است. غنی‌شدنی از عناصر خاکی نادر سبک (LREE) نسبت به عناصر خاکی نادر سنگین (HREE) ممکن است ناشی از دگرگونی ماقمایی در سنگ‌های دگرگونه منطقه باشند [۴۲]. همچنین، شب منفی نمودار REE‌ها از ویژگی‌های ماقمایی‌های آهکی قلیایی، قلیایی و شوشونیتی است و با توجه به شباهت روندها و ناهنجاری‌ها، سنگ‌های آتشفسانی منطقه دارای یک خاستگاه ماقمایی هستند. غنی‌شدنی HFSE‌ها مانند LILE، Nb , Zr , Ti نشان دهنده ارتباط فعالیت آتشفسانی منطقه با فرورانش است [۲۱]. غنی‌شدنی U به احتمال بسیار به دلیل آلدگی پوسته‌ای یا ویژگی‌های خاستگاه وابسته است. تهی شدنی کانی‌های تیتان‌دار Ta , Nb , Ti به جدایش کانی‌های تیتان‌دار مربوط است. از سوی دیگر، برخی پژوهشگران [۴۳] این تهی‌شدنی را به بالا بودن گریزندگی اکسیژن ماقمایی پهنه فرورانش مربوط دانسته‌اند، زیرا در شرایطی که گریزندگی اکسیژن بالا باشد، دمای بیشتری برای ذوب کانی‌های تیتان‌دار نیاز است. ناهنجاری‌های Eu، به ویژه در ماقمای فلزی، به طور عمده توسط فلدسپارها کنترل می‌شود، به طوری که Eu (در حالت دوظرفیتی) هنگام خروج فلدسپار از یک مذاب فلزی از راه جزء به جزء شدنی بلوری یا ذوب‌بخشی سنگی که فلدسپار در خاستگاه آن باقی مانده است باعث ناهنجاری منفی در مذاب می‌شود. هورنبلنده، اسفن، کلینوپیروکسن، ارتوپیروکسن و گارنت نیز ممکن است در ناهنجاری Eu در مذاب‌های فلزی نقشی کمتر و خلاف فلدسپارها داشته باشند [۲۱]. وجود ناهنجاری منفی Eu (برای نمونه‌های مورد بررسی ناهنجاری Eu/Eu* = 0.84-0.89) از ویژگی‌های گدازه‌های آهکی قلیایی وابسته به فرورانش [۴۴] و بیانگر حضور پلازیوکلاز به عنوان فاز

آتشفسانی منطقه با فرورانش است. بررسی نمودارهای مختلف نشان می‌دهد که نمونه‌های مورد بررسی در گستره‌ی وابسته به قوس قرار دارند و با توجه به نمودار $Rb/Y-Nb/Rb$ ، نمونه‌ها ویژگی‌های غنی‌شدگی توسط محلول‌های فرورانشی یا آلدگی پوسته‌ای را از خود بروز می‌دهند. آمفیبول‌های این سنگ‌های آتشفسانی از نوع آمفیبول کلسیمی هستند و اغلب ترکیب هورنبلند منیزیم‌دار تا چرم‌اکیت دارند. ترکیب پلازیوکلازها از آلبیت تا الیگوکلاز متغیر است. ترکیب شیمیایی کانی آمفیبول نشان می‌دهد که این سنگ‌های آتشفسانی آهکی قلیایی و - وابسته به نواحی کوهزایی هستند و با نتایج زمین‌شیمی سنگ- کل همخوانی دارد. براساس محاسبات انجام شده برای دما- فشارسنجی، آمفیبول‌ها فشار ۶۳۵ کیلوبار (تشکیل در عمق زیاد به صورت درشت بلور) و دمای تعادل بلور با پلازیوکلاز ۸۱۵ درجه سانتیگراد را نشان می‌دهند. مقادیر بالای گریزندگی اکسیزن نیز با قرارگیری آن‌ها در محیط وابسته به فرورانش همخوانی دارد. به این ترتیب، بررسی سنگ‌های آتشفسانی شمال کبودراهنگ وجود قوس آتشفسانی وابسته به فرورانش اقیانوس نتوتیس به زیر ایران مرکزی را تأیید می- کنند.

مراجع

- [1] Blourchi M.H., Hajian J., "Exploratory text of the Kabudar-Ahang Quadrangle Map (Scale 1:250000)", D5, Geological Survey of Iran (1979).
- [2] Jamei Jerandeh, O., 2004, "Petrography and Petrology of Volcanic Masses in Ziaabad Region (Zanjan Province)", M. Sc. Thesis, Islamic Azad University, North Tehran Branch. (in Persian)
- [3] Mostaghimi M., Aliani F., Maanijou M., Sepahi Gerow A., Mansouri S., "Mineralogy and geochemistry of granitoids and associated iron skarn of Takht (north of Kaboodar Ahang)", *Journal of Petrology* 6 (21) (2015) 159-178. (in Persian)
- [4] Amini S., Jalali Qumbwani M., "The sieve texture of plagioclase and its importance in petrological interpretations: evidence from volcanic rocks northeast of Qorveh", Basic Sciences (Islamic Azad University) 12 (44) (2002) 3521-3535. (in Persian)

بر این اساس، دمای تعادل بلور این کانی‌ها ۸۱۵/۵ درجه‌ی سانتیگراد برآورد شد. در آمفیبول‌ها، مقدار Al^{IV} رابطه مستقیم با دما دارد، هرچند به مقدار آب مانگما نیز وابسته است [۵۱]. فشار بر مقدار آلومینیوم هشت‌وجهی Al^{VI} اثر می‌گذارد. ترکیب شیمیایی سنگ اثر چندانی بر مقدار آلومینیوم هشت‌وجهی در شبکه بلوری آمفیبول ندارد [۵۱]. گفتنی است که $Al^{IV} > 1.5$ و $Fe > 0.3$ گریزندگی اکسیزن بالا نشان دهنده ارتباط گدازه‌ها با مرز ورقه همگراست. همراهی بیوتیت با آمفیبول منیزیم‌دار، پلازیوکلاز و کانی‌های کدر مشخصه سری آهکی قلیایی وابسته به فرورانش است. با توجه به مطالب بیان شده به نظر می‌رسد که مانگما آندزیتی در نواحی فعال قاره- ای، از واکنش بخش بالایی صفحه فرو رونده درون گوشه بوجود آمده است. ذوب پریدوتیت در گوشه بالایی منطقه فرورانده در اثر آب ناشی از سربانتنیت‌ها و سنگ‌های بازالت آبدار (که با افزایش دما و فشار دچار آبزدایی می‌شوند) انجام می‌شود. آب در صفحه فرو رونده ناشی از آب‌گیری کانی‌های آبدار چون زئولیت، آمفیبول و کلریت که طی چرخه گرمابی بوجود می‌آیند، است که طی دگرگونی بیشتر آبگیری شده و پایدار می‌شوند. در شرایط خشک، از ذوب پریدوتیت بازالت تولید می‌گردد. ذوب پریدوتیت منجر به تولید مانگما بازالت شده و در نزدیکی سطح زمین مانگما شروع به سردشدن می‌کند که با جدایش بلوری باعث بوجود آمدن کانی‌های فقیر از SiO_2 می‌شود. از این رو، مقدار سیلیس در مانگما افزایش یافته و مانگما آندزیتی تولید می‌گردد.

برداشت

بر اساس بررسی‌های سنگنگاری و رده‌بندی شیمیایی، سنگ‌های آتشفسانی مورد بررسی از نوع آندزیت و تراکی آندزیت هستند. بافت غالب این سنگ‌ها پورفیری است و بافت‌های ریزسنگی و گلومرپورفیری نیز در آن‌ها وجود دارد. دگرسانی- های سریسیتی و سوسوریتی در پلازیوکلاز این سنگ‌های آندزیتی دیده می‌شود. با توجه به داده‌های زمین‌شیمیایی، این سنگ‌ها وابسته به سری‌های مانگما آهکی قلیایی تا شوشونیتی هستند. در نمودارهای عنکبوتی، غنی‌شدگی LILE و تهی‌شدگی HFSE‌ها نشان دهنده ارتباط فعالیت

classification and to establishing the nature of crustal contamination of basaltic lavas of the British Tertiary volcanic province", Earth and Planetary Science 50(1) (1980) 11-30.

[17] Kuscu G.G., Geneli F., "Review of post-collisional volcanism in the central Anatolian volcanic province(Turkey), with special reference to the Tepekoval volcanic complex", International Journal of Earth Sciences 99(3) (2010) 593-621.

[18] Asiabanza A., Bardintzeff J.M., Kanianian A., Rahimi G., "Post-Eocene volcanics of the Abazar district, Qazvin, Iran: Mineralogical and geochemical evidence for a complex magmatic evolution", Journal of Asian Earth Sciences 45 (2012) 79-94.

[19] Rogers G., Saunders A.D., Terrel D.J., Verma S.P., Marriner G.F., "Geochemistry of Holocene volcanic rocks associated with ridge subduction in Baja California , Mexico", Nature 315 (1985) 389-392.

[20] Esperanca S., Crisci M., de Rosa R., Mazzuli R., "The role of the crust in the magmatic evolution of the island Lipari (Aeolian Islands, Italy)", Contributions to Mineralogy and Petrology 112 (1992) 450-462.

[21] Sun S. S., McDonough, W. F., "A chemical and isotopic systematics of oceanic basalts: Implication for mantle composition and processes", Geological Society Special Publication 42 (1989) 313-345.

[22] Helvac C., Ersoy E.Y., Sözbilir H., Erkül F., Sümer Ö., Uzel B., "Geochemistry and $^{40}\text{Ar}/^{39}\text{Ar}$ geochronology of Miocene volcanic rocks from the Karaburun Peninsula: Implications for amphibole-bearing lithospheric mantle source, Western Anatolia", Journal of Volcanology and Geothermal Research 185(3) (2009) 181-202.

[23] Zulkarnain I., "Geochemical Signature of Mesozoic Volcanic and Granitic Rocks in Madina Regency Area, North Sumatra, Indonesia, and its Tectonic Implication", Jurnal Geologi Indonesia 4(2) (2009) 117-131.

[24] Nicholson K.N., Black P.M., Hoskin P.W.O., Smith I.E.M., "Silicic volcanism and back-arc extension related to migration of the Late Cainozoic Australian- Pacific plate boundary", Journal of Volcanology and Geothermal Research 131(3-4) (2004) 295-306.

[5] Berberian M., King G. C. P., "Toward a paleogeography and tectonic evolution of Iran", Canadian Journal of Earth Science 18 (1981) 210-265.

[6] Davoudzadeh M., Soffel H., Schmidt K., "On the rotation of the Central-East Iran microplate", Neues Jahrbuch für Geologie und Paläontologie 3 (1981) 180-192.

[7] Agard P., Omrani J., Jolivet L., Mouthereau F., "Convergence history across Zagros (Iran): constraints from collisional and earlier deformation", International Journal of Earth Sciences 94 (2005) 401-419

[8] Allen M. B., Jackson J., Walker R., "Late Cenozoic reorganization of the Arabia-Eurasia collision and the comparison of short-term and long-term deformation rates", Tectonics 23 (2004) 1-16.

[9] Stöcklin J., "Structural history and tectonics of Iran: a review", American Association of Petroleum Geologist 52 (1968) 1229-1258.

[10] Budkewitsch P., Newton G., Hynes A., "Characterization and extraction of linear features from digital images", Canadian Journal of Remote Sensing 20 (1994) 268-279.

[11] Schaefer C. J., "Field characterization and thermal mechanical analysis of fracture distributions in basalt lava flows, eastern Snake River Plain, Idaho", M.Sc. thesis, Moscow, University of Idaho, (2002).

[12] Kretz R., "Symbols for rock-forming minerals", American Mineralogist 68 (1983) 277-279.

[13] Le Maitre R. W., Bateman P., Dudek A., Keller J., Lameyre Le Bas M. J., Sabine P. A., Schmid R., Sorensen H., Streckeisen A., Woolley A. R., Zanettin B., "A classification of igneous rocks and glossary of terms", Blackwell, Oxford, (1989).

[14] Pearce J.A., "Trace element characteristics of lavas from destructive plate boundaries", In: R.S. Thrope (Editor), Andesites, Wiley, Winchester, (1982) 525-548.

[15] Gill R., "Igneous rocks and processes", Wiley-Blackwell, Malaysia, (2010) 428 p.

[16] Wood D.A., "The application of a Th-Hf-Ta diagram to problems of tectonomagmatic

- [34] Tian L., Castillo P.R., Hilton D.H., Hawkins J.W., Hanan B.B., "Aaron J., Pietruszka A.J., Major and trace element and Sr-Nd isotope signatures of the northern Lau Basin lavas: Implications for the composition and dynamics of the back-arc basin mantle", *Journal of Geophysical Research* 116 (2011) 11-20.
- [35] Tian L., Castrillo P.R., Hawkins J.W., Hilton D.R., Hanan B.H., Pietruszka A.J., "Major and trace element and Sr-Nd isotope signatures of lavas from the central Lau Basin: implications for the nature and influence of subduction components in the back-arc mantle", *Journal of Volcanology and Geothermal Research* 178 (2008) 657-670.
- [36] Orozaco Esquivel T., Pwtrone C.M., Ferrari L., Tagami T., Manetti P., "Geochemical variability in lava from the eastern Trans-Mexican volcanic belt: slab detachment in a subduction zone with varying dip", *Littos* 93 (2007) 149-174.
- [37] Droop G.T.R., "A general equation for estimating Fe^{3+} concentrations in ferromagnesian silicates and oxides from microprobe analyses, using stoichiometric criteria", *Mineralogical Magazine* 51 (1987) 431-435.
- [38] Hawthorne F.C., "Crystal chemistry of the amphiboles. Reviews in Mineralogy", *Mineralogical Society of America* 9A (1981) 1-102.
- [39] Droop G.T.R., "A general equation for estimating Fe^{3+} in ferromagnesian silicates and oxides from microprobe analysis, using stoichiometric criteria", *Mineralogical Magazine* 51 (1987) 431-437.
- [40] Coltorti M., Bondaiman C., Faccini B., Grégoire M., O'Reilly S.Y., Powell W., "Amphiboles from suprasubduction and intraplate lithospheric mantle", *Lithos* 99 (2007) 68-84.
- [41] Deer W.A., Howie R.A., Zussman J., "An Introduction to the Rock Forming Minerals", 17th, Longman, Ltd, (1991) 528p.
- [42] Krauskopf K. B., Bird D. K., "Introduction to geochemistry", New York: McGraw-Hill (1976).
- [43] Edwards C. M., Menzies M. A., Thirlwall M. F., Morris J. D., Leeman W. P., Harmon R. S., "The transition to potassic alkaline volcanism in island arcs: the Ringgit-Beser complex, east Java", [25] Wilson M., "Igneous petrogenesis", Unwin Hyman, London (1989).
- [26] Tatsumi Y., Hanyu T., "Geochemical modeling of dehydration and partial melting of subducting lithosphere: Toward a comprehensive understanding of high-Mg andesite formation in the setouchi volcanic belt, SW Japan", *Geochemistry, Geophysics, Geosystems* 4 (9) (2003) 1-19.
- [27] Ghorbani M.R., "Lead enrichment in Neotethyan volcanic rocks from Iran: the implications of a descending slab", *Geochemical Journal* 40 (6) (2006) 557-68.
- [28] Varekamp J.C., Hess A., Mandeville C.W., "Back-arc basalts from the Loncopue graben (Province of Neuquen, Argentina)", *Journal of Volcanology and Geothermal Research* 197 (2010) 313-328.
- [29] Wayer S., Munker C., Meger K., "Nb/Ta, Zr/Hf and REE in the depleted mantle: implications for the differentiation history of the crust-mantle system", *Earth and Planetary Science Letters* 205 (2003) 24-309.
- [30] Kaygusuz A., Öztürk M., "Geochronology, geochemistry, and petrogenesis of the Eocene Bayburt intrusions, Eastern Pontides, NE Turkey: evidence for lithospheric mantle and lower crustal sources in the high-K calc-alkaline magmatism", *Journal of Asian Earth Sciences* 108 (2015) 97-116.
- [31] Cornelius T., Ntaflos Th. V., Akinin V., "Polybaric petrogenesis of Neogene alkaline magmas in an extensional tectonic environment: Viliga Volcanic Field, northeast Russia", *Lithos* 122 (2011) 13-24.
- [32] Temel A., Gondogdu M.N., Gourgaud A., "Petrological and geochemical characteristics of Cenozoic high-K calc-alkaline volcanism in Konya, Central Anatolia, Turkey", *Journal of Volcanology and Geothermal Research* 85 (1998) 327-357.
- [33] Munker C., Womer G., Yogodzinsski G., Churcicova T., "Behavior of high field strength elements in subduction zones: constraints from Kamchatka-Aleutian arc lavas", *Earth and Planetary Science Letters* 224 (2004) 275-293.

- and microanalytical study", Periodico di Mineralogia 75(2-3) (2006) 127-140.*
- [48] Dimitrijevic M.D., "Geology of Kerman region", geological survey of Iran, report 59 (1973).
- [49] Anderson J.L., Smith D.R., "The effects of temperature and fO_2 on the Al-in-hornblende barometer", American Mineralogist 80 (1995) 549-559.
- [50] Vyhnař C. R, Harry Y., McSween J.R., Speer J A. " Hornblende chemistry in southern Appalachian granitoids:Implications for aluminum hornblende thermobarometry and magmatic epidote stability", American Mineralogists 76 (1991) 76-188.
- [51] Jakes P., White, A. J .R., "Major and trace element abundances in volcanic rocks of orogenic areas", B. G. S. A. 83 (1972) 29-40.
- Indonesia Journal of Petrology 35 (1994) 1557-1595.
- [44] Yang W., Li Sh., "Geochronology and geochemistry of the Mesozoic volcanic rocks in Western Liaoning: Implications for lithospheric thinning of the North China Craton", Lithos 102(1-3) (2008) 88–117.
- [45] Kharbish S., "Geochemistry and magmatic setting of Wadi El – Markh island arc gabbrodiorite central-Eastern Desert, Egypt", Chemie der Erde 70 (2010) 257-266.
- [46] Hattori K., Sato H., "Magma evolution recorded in plagioclase zoning in 1991 Pinatubo eruption products", American Mineralogist 81(1996) 982-994.
- [47] Gioncada A., Hauser N., Matteini M., Mazzuolir M., Omarini R., "Mingling and mixing features in basaltic andesites of the eastern Cordillera (central Andes, 24S): a petrographic